

Tornay András
HÓFEHÉR MEGSZELÍDÍTÉS
(1993)

Az itt közölt versek nem feltétlenül követik a magyar helyesírás szabályait, hiszen a szerző személyes és egyéni kifejezéseinek s mindazok formai megjelenítésének is alá lettek rendelve.

AUTÓSTOP

Áll valaki az út mentén

Karja egyenesen kinyújtva,
mintha keresztre feszítették volna
Tenyere behorpadva
mintha szögek marták volna húsát

Stoppol

Helyet kér magának rohanó életekben.

Kevesen veszik fel

Egész éjszaka vergődtem és nem fogtam semmit
Egész napokat vergődtem,
egész heteket vergődtem
egész hónapokat, éveket

S a hajnali fényben megláttam a mestert

évek óta, hónapok óta,
hetek és napok és éjszakák óta
nem halászom már

a mester gondoskodik rólam

találkoztunk

ártatlan álomból
zavarba ejtő valóság lett

meg nem érdemelt vágyból
szobrokat megmozdító
képeket felszakító erő lett

eltévedt lépésekből
felejthetetlen találkozás lett

a múltból
örökkévalóságban születő jövő lett

a fájdalomtól
gyógyító vigasztalás lett

a sárból és fekete porból
világító hótisztaság lett

a csillogni látszó hamis értékekből
elégzetlen minőség lett

névből új név
emberből új ember
irányból új irány
életből új élet
önmagamból új önmagam
reménységéből új reménység
fényből új fény
teremtésből új teremtés

János 1:39

Isten rám talált

Isten
szeretete
kiegyenesíti
a
völgy
nedvességétől
eláztatott
lábnyomok
csavargásait

Szeretném ajándékkönnyeim
tömlőidbe csurgatni

Köszönöm, hogy te bölcs
hűséggel vigyázol rám

Nagyszerű, hogy mindig
megtalálható fényességed

Olyan jó, hogy előtted nem
kell erős embert játszani.

Szeretnék ellenállni
az engem ért csapdáknak

Köszönöm, hogy soha nem
engedsz a verem mélyére

Nagyszerű, hogy időben
Figyelmeztetsz

Olyan jó, hogy most azonnal
megfürdetsz megbocsátásoddal.

Szeretném, ha soha nem rombolnék
azokban, kik szeretetüket kölcsönadva
rám bízzák önmaguk ártatlanságát

Köszönöm, hogy megszelídítettél magadnak
S erőd általam másokat is megragad

Nagyszerű, hogy kezed nyitva van
s karod érintésnélküli szent közelségben
melegíti fel megfagyott szorongásaim

Olyan jó, hogy én nem tudok úgy
elbújni, hogy ne tudnál megtalálni
Olyan jó, hogy kimondhatatlanul szeretsz

Szeretném magam elveszíteni
Köszönöm, hogy te biztos megtalálsz
Nagyszerű, hogy megértésed nem taszít
Olyan jó, hogy te vagy az Úr

újjászületett barátság után
mindig te lépsz elsőnek,
te építesz romokra

hiányaim, bűneim, szavaim,
tetteim, gondolataim

szent kezed vési ugyan,
de nem sziklába hanem homokba.

te meglátogatsz
én megpróbálom eljátszani, hogy nem vagyok itthon
de a cipőm az előszobában van
és ez árulkodó jel
- persze egyébként is tudod:
gyengeségbe nem lehet menekülni

azután én vágyom arra, hogy megkeresselek
de félek
mert nem találom szándékaim
szavaim színtelenül visszagurulnak ajkamról
nem merek beléd tekinteni
nem mozdulok
marcangol a mozdulatlanság
gyengeségbe nem lehet menekülni

végül széttöröm a hamis büszkeségem
tisztaságod felé fordít szégyenem
minden sötétség darabokra hullt
elveszítettem magam
megtaláltalak téged
erődben menhelyemre találtam

ISTEN HATÁRIDEJE

én vigyázok rád
mindig csak addig
amíg tart a ma

40. ZSOLTÁR 2-4

vártam
és közben mindenhol
minden irányból
habzoltam azt amiről azt hittem
a boldogságot keresők álmodoznak

vártam
lent
valaki pedig lehajolt hozzám
én nem nőhettem hozzá

fent hallhatók a kiáltások
odafent megroggyannak a térdek
és elindulnak a lábak
megcsordulnak a könnyek
felmelegednek a szívek
ha lent
kiabál a sártól megszégyenült veremlakó

vártam
és felemeltek

vártam
és most sziklás úton járok

megyek
megyek és más irányítja lépteim
megyek és más énekel a hangommal
megyek

énekelek
új éneket

az új ének bizalmat és szeretetet szelídít
iszapszívekbe

nem én lépek
kölsönhanggal
kölsönénekekkel

nem én énekelek
kölsönlábnyomokkal
kölsönként életem

vár
megy
bízik
dalol

MÁTÉ 26:38

Bár nélkülük is arcra tudott borulni
nélkülük is tudott botladozni a kerti köveken
nélkülük is tudott zokogni
nélkülük is meg tudott halni

mégis kétségbeesetten szüksége volt barátaira

nélkülük is tudott virrasztani
nélkülük is tudott imádkozni
nélkülük is lehettek kérdések
s morzsolhatott a kétely
nélkülük is volt ereje lemondani önmagáról

mégis kétségbeesetten szüksége volt barátaira

nélkülük –
bár álomban szunnyadt megfáradt csalódásuk –
nélkülük nem tudott volna áldozat lenni,
mert ehhez szüksége volt barátaira.

Kétség kívül.

/barátokkal könnyebb küzdeni/
valakinek kétségbeesetten szüksége van rám,
mert miattam késik a terve.

MEGBÉKÉLTETÉS

meztelenség	–	szégyen
kezek	–	szögek
csontok	–	szálkák
test	–	keresztfa
rágalom	–	megbocsájtás
torzulás	–	kisimulás
szenvedés	–	halál
sötétség	–	csend
ember	–	Isten
ember	–	ember

most már nem nehéz rád bízni magam
most már csak te vigyázhatsz rám
most csak a te türelmed tud rám várni
most csak te vagy ki megért
most már átadom a gondolataim – én nem jól bánok velük
most már örülök ha kijavít gyöngéd érintésed
most olyan könnyű eltévedni nélküled
most olyan zúzmarába öltöztetett fagyot jelent hiányod
most annyira nehéz az út
most annyira kapaszkodom ígéreteidbe
most nagyon árvának és gyengének látom magam
most nagyon gondoskodsz rólam és megerősítesz
most szeretnék az öledbe burkolózva melegséget könyörögni
most szeretném ha átforrósítana érintésed
most egyszerűen meg akarom szüntetni azt ami nem te vagy
most egyszerűen vonj magadhoz
most
    kimondhatatlanul szükségem van rád
most

Csontomig sikolt belém kegyelmed
Ajándékként permetezed rám békédet
Megszelídítettél nyugalmaddal
s én mégsem értelek magamban.

Kívülről hatalmas és fenséges valód
azonnal rendszerbe illeszkedik
de belül, belül nem értelek

Szeretlek,
akarlak a sejtjeimben tudni téged
Kereslek,
de van egy pont ahol mindig nehéz találkozni, bár
Te mindig időben érkezel a randevúra
Én pedig akaratlanul rozsdába kényszerítem az ajtót,
amelyet feléd nyitna bizonytalan lelkem

Te már megtaláltál
Már tiéd vagyok
... de mégis vannak üres pillanatok
mégis máshogy ütközik meg fényed rajtam

Kapaszkodom,
mint pókháló igazságában meglapult
virágpör.

Kérlek szakíts fel megkövesedett önmagamból
mindig csak rád akarok csodálkozni
érted akarok próbálkozni
hozzád akarok imádkozni
téged akarok érinteni

Beletekinteni szerető karjaidba
Beletemetkezni távoli közelségedbe

Olvassz fel kérlek!

Olvassz fel kérlek!

Szereteted melegével taszíts el hibáimtól.

Hazudnak a pillanatok nélküled
Hazudnak a kézszorítások, melyekből hiányzol
...de én nem akarok nélküled
nem is tudok nélküled
még könyörögni sem

a hidegben születik a harmónia
a jég magában hordozza az olvadást
a sivatag forrást rejteget
a bölcsességben ott lakik az ostobaság
az ostobaságban ott lakik a bölcsesség
a háború a békéből álmodik
a zajban a csend reszel zörejeket
a templomban ott bujkál az ördög

a zár azonban nyitható
a köveket össze lehet törni
a súlyokat el lehet dobni
a sebeket be lehet kötözni

szembe nézve
mélységből
árván
és egyedül
törékenyen
és kiszolgáltatottan
keresem bizalmad

még annyi mindent szeretnék tanulni tőled:

csukott szemmel követni
ellenségért imádkozni
magam ellen küzdeni
úgy látni, ahogyan te nézel
úgy lépni, ahogyan te futsz
gyógyítva érinteni
tekintettel barátokat szelídíteni
búcsúzás nélkül elválni
fájdalom nélkül veszíteni
távolság nélkül veled lenni

JÉZUSHOZ

Olykor bátran, gyáván
Kereslek a szavak határán
Gyakran némán, félve
Saját kudarcaim taszítanak félre

Ha rajtam múlna, már rég nem találkozhatnánk
De Te közelebb lépsz mint én engedném
Te többet adsz mint én szeretnék
Te nagyobb vagy, mint száz kicsi én

Szeress még!
Szeress még!

Köszönöm, hogy megbocsájtó radírvonásaid
eltűntetik nem jól álmódott vonalaim
Szeretlek,
mert csened igazsága
zenét teremt e hangtalan poros világba

Szeress még!
Szeress még!

ZSID.4:1

A legszebb befelé:

A Teremtő csendességében és a
békeesség hangtalanul gazdag harmóniájában
puhán elrejtőzni
a zajos világ előtt.

A legszebb kifelé:

A nyugalom csendes ajtaján kopogtatva
bátorítani a társakat

Arra vágyom, hogy vállamra borulva sírj.
Nem a vigasztalásért,
Csak, hogy közünk legyen egymáshoz.

Arra vágyom, hogy megoszd örököd.
Nem a boldogságért,
Csak, hogy lássam: gazdagabb lettél.

Arra vágyom, hogy megfogd a kezem.
Nem az érintésért,
Csak, hogy megértsük: fontosak vagyunk
egymásnak.

Gyermekek arcát
Csodálkozó bizalmat fürkésző szemeket
Mehalt levelek földreérését
Tavaszi lélegzetvételt
Gyertyalobbanás szomorú békéjét
Szavak nélküli szelídséget

tudnánk egymásnak ajándékozni,
ha nem félnénk egymástól.

Szeretnék vigyázni rád,
de súrol és megkarcol a világ

Szeretnék tisztaságba csomagolva
elrejtteni
de önmagamhoz is kosz és
tisztátalanság tapad

Szeretnék megvédeni
Magamhoz szorítani
hogy soha ne tudjanak bántani
hogy korlátok nélkül tudjunk egymást szeretni

De én nem bírok elindulni Feléd

félek
féltelek
magunktól.

LUKÁCS 5:5

Végigrohantam egy eső utáni átázott
sötétben megrekedt éjszakát
csak azért, hogy kezem a tiédre találjon

...és ez az a pillanat
ami örökre szívembe lett égetve

Érintésed ujjlenyomatait őrizem
s melegséged próbálom magamhoz szorítani

Rád találtam.
Szeretném, ha vigyáznánk egymásra

A földi szeretet aggódik
Az égi szeretet megóv

A földi szeretet sírni is tud
Az égi szeretet a könnyekben is mosolyog

A földi szeretet csak érted van
Az égi szeretet miattad

A földi szeretet nagyon mély
Az égi szeretet tökéletes

A földi szeretetet kiérdemled
Az égi szeretetet ajándékba kapod

A földi szeretet részleges
Az égi szeretet örök

SZÜLETÉSNAPODRA SZERETETTEL

Imádkozom azért, hogy megszabadított önmagad légy, s így tisztán ajándékozd perceid Jézusnak.

Szeretném, ha álmaid győznének az önmagaddal vívott futóversenyben
Szeretném, ha értékeid nagyobbra nőnének mint ingatag önismereted
Szeretném, ha tisztaságod meg tudnád őrizni

Szeretném, ha őszinte lennél magadhoz, s azokhoz akiket neked szelídített meg az élet

Szeretném, ha alázatod legyőzné a hazug világ elvárásait

Szeretném, ha tudnál sírni,
s mások lelkébe örömet imádkozni
Szeretném, ha megőriznéd tisztán a kezed

Szeretném, ha mélyre húzna kincskeresésed,
s a felszín alatt találnád forrásaid

Szeretném, ha hűséges tudnál lenni ahhoz,
aki a legnagyobb szeretetét
engedte átszögezni egyszer
s csak érted tette!
Szeretném, ha mellette állnál - bár lesz amikor fájni fog
s nevet az alkonyban megbűvó gonoszság
Szeretném, ha tudnál vesztes is lenni,
- csak a reménységre vigyázz nagyon!
Szeretném, ha tudnál megbocsájtani
Szeretném, ha mindig tudnád,
hogy sosem vagy egyedül, és a Teremtő a tenyerébe véste
még a legszomorúbb megaláztatásod is

Szeretném, ha tudnád, hogy értékes és fontos vagy

Szeretném, ha tudnád,
hogy amikor alszol, hiányzol a világnak
Szeretném, ha önmagad csak az igazán méltóval olvasztanád össze

Szeretném, ha tudnál várni
Szeretném, ha a názáreti lábnyomaiba illeszkedne életed

Szeretném, ha elfogadnád Isten áldásait.
Szeretném, ha nevetve élnél.

Béke legyen veled!

Testvéred

könnyeid csillagok lábnyomait felejtik
a papírhavon

A hiányod által koreografált balettban
sötét háttérbe olvadva
esetlen alakok botladoznak.

A megtörtént találkozások nem fájnak soha.
A meg nem történtek annál inkább.

A találkozásainkat mi tervezzük.
... az összetartozást Isten munkálja

A legnagyobb kincsünk,
ami miatt a legértékesebbek vagyunk:

A Te tisztaságod egyszerűsége

38. ZSOLTÁR 5:9

ami nagyon fáj Istennek:
győztes seregben
vesztes katona

IDŐJÁTÉKOK

A mai bizonytalanságom
a holnapi gyengeségeim előzménye
vigyáznom kell

A jelenünk csodáit veszítjük el
a holnap aggodalmaiban és a
tegnap értelmezgetésében.
Pillanatok hagynak cserben, mert
nem köszönünk rájuk.

Megszólításra vár a meghódítható
legyőzésre vár a legyőzhetetlen
céltablák várnak arra, hogy eltaláljuk őket
figyelmünkkel
szeretetünkkel
önmagunk győzelmével

Nem rejtőzhetsz el soha többé.
Szeretetem elárult.

HASZNÁLATI UTASÍTÁS A BARÁTOMNAK:

Ne vasalj ki, ne utasíts el!
Hagyj időt száradni.
Ne moss engem más színűekkel együtt.
Óvatosan kezelj.
Vigyázz rám!
Szeretném, ha még holnap is tudnál hordani.

... és most rohanó percekben éljük meg az időtlen vágyat.
nehézkes másodpercekbe
szorítjuk sebezhető szerelmünket.
lelassult években merünk csak remélni.

árvák, kiszolgáltatottak, elgyengültek
és együgyűek vagyunk. azt keressük ami nincs
s nem jól bánunk azzal ami van.

A világban
a nem e világból való szeretetet
kell érteni és élni
világból való emberek felé
nem e világból való szabályokkal.

... és akkor még mindig könnyen hibázhatunk.

Isten országa az a hely
ahol szeretetünk nem ütközik korlátokba.

négyszögletes világban gömb lelkem szenved

A világ közömbösségének börtönében
nincs szükség rácsokra.

Mi mindannyian tudjuk,
hogy milyen barátok közt egyedül lenni.
Tudom milyen dörzsölt szemmel a hajnalért kiáltani.
Átéltém a nélkülözést és a megkopott hideg szavakat.
Tudom milyen Isten nélkül félni.
Tudom milyen betörni saját zárjaim,
s tudom mikor reteszelnék bűneim papír rácsok mögé.
Tudom milyen könyörögni az érintésért.
Tudom milyen szétszakadni és tudom milyen
a személytelen részvételben önigazolásokkal
támogatni elveszett igazságokat.
Oly sok mindent ismerhetek,
De egy dolog rejtély marad:

Hol töretek meg, hol van az én Golgotám?
Hol van az elhengerített kő az én sírom elől?
Hol van az én kertészangyalom ki örömhírt közöl a dölyfös halállal?
Miért más a hétfő mint a kedd?
Miért hazudik a második perc?
Miért kell elszunnyadni a nehezen világra hozott fénynek?
Miért nem vagyok mindig a teremtő tenyerében?
Miért rohanok?
Miért állok?
Miért én lépek, mikor az őrzőm lábnyomaim vezetnek?
Miért van az, hogy tudásom semmi?
Miért van árnyék a megmérettetésben?

Csak veled kell találkoznom!

Taníts!   szelídséggel őszinteségre
                 őszinteséggel meghalni
                 meghalással megszületni
                 születésben megtöretni
                 megtöretésben meggyógyulni
                 gyógyulásban felejteni
                 felejtésben megbocsájtani
                 megbocsájtásban előrelépni
                 előrelépésben találkozni!

KORSZAK

Ma van a kapaszkodás korszaka
A kézfogások időszaka
A simogatások ideje

Ma kell találkozoznunk

Mindketten szegények vagyunk, ha
nem születünk ujjá a másik mosolyában

Elolvadunk.
s a magányosság viaszcséppjei hamar
rászáradnak az összekarcolt üveglapra

Önmagunkban vergődünk

Keressük a tiszta világot, ahol
nem hazudnak nekünk
Ahol elfelejtik a hibáinkat
Ahol nem maradunk árvák
Ahol nincs félelem.

Ma van a kapaszkodás korszaka
Ma van a ragaszkodás időszaka
A találkozások ideje

nagyon szelíden hallom ...
valaki kopogtat az ajtón

kivirágzik a szivárvány
a sivatagok fölé

MONDÁSOK

A győzelem a térdrehullásnál kezdődik

Ha győzni tanít Isten, akkor veszítve edz

a jelen halála a jövő élete

Közös könnyet, örökkévaló mosolyt érdemelnek barátaid.

Az embernek mindent itt kell felejtenie ha meghal.
Csak az éghetlent viheti el.
Kapcsolataid ne engedd, hogy parázssá váljanak.
Vigyázz azokra, akiket a Teremtő barátként melléd rendelt.
Magaddal kell vinned őket az örökkévalóságba.
Ők a legértékesebb kincseid. Óvd és vigyázd. Rád vannak bízva.

Ha reményed a holnapi találkozás –
- csalódní fogsz

Ha vágyad a tegnapi emlékek ismétlése –
- csalódní fogsz

ha élményeid ragyogónak látod –
- csalódní fogsz

Mert van egy hely, amihez kevés
a szó
a hang
a szín
a mozgás
a vízesés
a szél
a virág
a vers
a dal

Ott van a tegnap értéktelensége kincsekre beváltva
...és ezt a helyet még mindig készítik...
neked.

ha téged leromboltak
te ne pusztíts
mert így te sem tudsz épülni

ha téged megütöttek
te ne szúrj vissza
mert neked fog fájni a másik sebe is

ha téged meggyaláztak
te ne vádaskodj
a megbocsátás hidat ver a gyógyuláshoz

ha elveszítettek
válj megtalálhatóvá

ha csalódtál, fogadd örömeiket.
Hibád csak egy volt:
meggondolatlanul bizalmad homokhitre tervezted

egyszer erre járt valaki
különös vizet kínált szomjazó árváknak
csak kezet kell nyújtanod felé
csak meg kell szólítanod
ő már ismer téged
s most te vagy a legfontosabb számára

JELENKOR

A kő már el van hengerítve

Mi pedig itt állunk a kert alján s keressük a tudományos magyarázatokat.
Bölcselkedünk, pedig a sír belső homálya lelkünk árnyainak vetülete
Állunk a kert aljában
A kertész már dolgozik
A kő már el van hengerítve
Emberek! Miért nem megyünk már be végre?
Letenni a halotti gyolcsokat
Otthagyni belül a hullaszagú sötétséget
felöltözni a fényt
belebújni az életbe
hófehérbe feltámadni!

A kő már el van hengerítve
János 20:15-16 / Márk 16:1-8

kényelmes fotelben
várnak a meghalni készülő

a tisztára mosott
segélycsomag egyéni választás kérdése

a világ bűzlik
a halál szaga rothadást csempész
eltévedt gyermekek kezébe

az ajtó pedig nyitva áll
de
a fogason kell hagynod a büszkeséged

tiszta vagy szennyes
élő vagy halott
hibátlan vagy nyomorult

vagy

MÁTÉ 16:25 – 1 JÁNOS 3:16

A halál pillanatában lesz értékessé az élet
s remegve könyörgünk egyetlen percért
Az örök élet első pillanatában szűnik meg a halál
s reszketve sajnálunk minden elfecsérelt pillanatot

- halálunk az életeink ajtaja –

A szeretet hazudik, ha válogat.
Az imádság hazudik, ha korlátokat állít.
A beszéd hazudik, ha nem épít.
A biztonság hazudik, ha önmagára néz.
A köszönet hazudik, ha nincs benne a kereszt.
Az irány hazudik, ha nem visz előre.
A testvér hazudik, ha nem nyújt kezet.
A kapcsolat hazudik, ha nincs benne bizalom.
A tudás hazudik, ha nincs benne bölcsesség.
A hit hazudik, ha nincs benne alázat.
A holnap hazudik, ha nincs benne remény.
Az élet hazudik, ha nincs benne békeség.

Hazudok, ha nem vagy bennem.

Példabeszédek 21:3

Lecsatoltam az időt a kezemről.
- nem nézek fényképeket
- nem olvasok jóslatokat

Tudod, ma van ma.
És ma is elmulasztottunk valamit a jelenből
ami nem lehet a holnapé
amit nem őriz majd tegnap

a jelen mulasztása
az örökkévalóság hiánycikke marad

jó betegnek lenni, ha tudod, hogy meglátogatnak
jó távol lenni, ha gondolnak rád
jó éhezni, ha szerető kezek táplálnak
jó megtöretni, ha van, aki bekötöz

de látogatás nélkül
megosztott gondolkodás nélkül
szerető kezek táplálása nélkül
gyógyító ápolás nélkül

egymást juttatjuk pokolra

Nagy bűn ez:

Másnak nem segíteni,
akkor amikor te szorulsz segítségre

Időt vesztegetni megsemmisíthető,
éghető dolgokra

A nem fontos dolgokat
fontossági sorba állítva azoknak szolgálni

Nem találkozni amikor lehetne

Minden ami miattam kevesebbé szilárdul
mint a benne rejlő lehetőség

várni amikor menni kellene

menni amikor várni kellene

kabátok támaszkodnak vaskerítésekhez
elázott lábnyomokba
gyermekléptekkel
új cipőnyomot préselünk.

Várakozásban keressük a jövőt
megalázva esünk térdünkre
mint eső győzelemben alulmaradt októberi falevél

hideg világban
forró szeretetünk
tud-e melegséget remélni menekültek menhelyére?

A FOLYÓ IMÁDSÁGA

Szeretnék
medrembe
szilárdulva
hömpölyögni.

hiányaink völgyében
az elkeseredettség útját
a szeretet hídja teszi járhatóvá

Megalkuvás nélkül
Teljesen
Csak előre nézve
Tisztán
Emberfeletti gyöngédséggel
Őszintén
Megbocsájtásba takarva
Győztesen
Mindent átadva
Türelmesen
Önmagam nélkül
Örökre
Melletted maradva
Szelíden

akarok szeretni.

GYÖNGYSZAVAIM

kolduseszköz
győztestérdreomás
szükségkilincs
betegséghaszon
kettészakítottkönyvek
termőföld
ajándékorom
másvilág
köszönöm

amikor a tükörbe nézve csalódottan
értéktelennek látszó
reménytelen vesztest látok

amikor a kiimádkozott érzelmeim
kiengedik kezeimből
az önmagam feletti ellenőrzést

akkor kell megértenem, hogy

bárány vagyok
akinek előmelegített helye van
a legbiztonságosabb karámban
a legszelídebb
legszeretőbb
pásztor mellett.

Isten engedte könnyeid
majd másokat tanítanak nevetni.

13. ZSOLTÁR 3

Meddig vagyok még csonka,
amikor a teljességet bíztad rám?

Meddig védekezem még
az önfeláldozó szeretettel szemben?

Meddig lesz még nehéz a könnyű teher?
Hiszen a sajátom mellé
önzóságem egyre nehezebbeket gyűjt

Meddig tart még ki nem érdemelt kegyelmed?

Fenséged, mily puhán esik a földre.

Örömöm sírva fakad színeidtől.

Lassan – építve feded el a sötétben maradt helyeket, s
ígéret fakad minden kudarcból

Kiélesített irányaid köszönöm,
remélem megválnak késeid –
s folyhat vérem a te nevedért!

Azonosítottalak.

Nem rejtegeted ujjlenyomataid:

Fenséged, mily puhán esik a Földre.

A tapasztalatok tisztasága tölt fel.
Megyek és lekopik rólam a bűn.

a bűn bilincsbe burkol
bánatba borít
börtönbe borzaszt
bátortalanná bomlasztja bensődét

a tövis tömör törekvés tehetetlen titkok tisztázására
tartalékok túléléte
támadás testem tönkretételére
tömérdék tűszúrás teljességedbe

a megbocsájtás megtisztított mocsár
megérkezés menekülésből
meghittséget melegít megszabadított mosolyodba

Mi csak gyertyatartók vagyunk
Fényünket más indítja el
Önpusztító lángjainkat
csak kölcsön kapjuk

Mi csak a gyertyák miatt vagyunk
köztetek

S a fény mellett
ígéretnek születnek
A fény mellett
apró gyermek tanulja új nevét leírni
A fény emlék,
annak aki tegnap jött el utoljára

Mi csak gyertyatartók vagyunk

A fényteremtő barátai

leszegett szemem feledne
de nem mer
lehetetlen szeretetem szenved
nekem bevehetetlen szellemed
kegyelmed keresem
szeretetem szegeket ver keresztedbe
tehetetlen ember lettem
egy ember sem megy velem kegyetlen helyemre
elesek, felkelek
remete szeretetem kesereg
elesek, felkelek
remegve kereslek, egyszer melletted leszek
eltemetve tehetetlen kezemet
elfeledve megszerezhetetlen helyemet melletted
veled leszek
benned leszek
kereslek
de rettegek mert
szeretetem szegeket ver keresztedbe

A prérítúz lángja
homályba sűríti a farkasok üvöltését
Várom azt, aki nem jöhet el,
mert én menekültem távolságba tőle.

Sötét hideg
Silány homály
Sikamlós hangrejtély

Az időt jól használni nagy titok
S közben pecsétet égetnek lelkemre
hibás döntéseim

A SZERETET GYENGESÉGEI

én a hegyen várok
és kukucskálok
és reszketek
és rendbe teszem magam

az ajándékok
a völgyben vannak árván
és nem találják rá
az ünnepeltre

A szeretet apró csomagokban érkezik
sokszor otthon sem talál
sokszor csak becsúsztatják a lábtörlő alá
és én vak vagyok, nem láthatom

Istenem!
Add, hogy felismerjem amikor szeretnek!

a mai szeretetem
tegnap ültettem
holnap öntözöm
holnapután bont virágot

és te nem tudsz várni.

Ézs.55:1-3 - MÁTÉ 2:10-11 - MÁTÉ 5:4-5 - JÁNOS 19:30B
LUKÁCS 2: 8-11 - LUKÁCS 2: 13-20 - JEL. 22:1-5 ÉS 14 - JEL. 21:4 ÉS 7 ÉS 21

Karácsonyi történet
Áttörik a csendet
közeledés
születés
hófehér békesség
csillag alakú dallamok
gyertyaszagú csöndesség
elalvó fájdalmak
szunnyadó szavak
könnyek
hópehely huppanás
megfagyott harag
jégbedermedt bosszú
szénakalapácsok
szalmaszögek
istállókereszt
jámbor katonák
ünnepélyes mosolygás
elfelejtett gyűlölet
állandó gondoskodás
emberektől csend - angyaloktól himnusz
Istentől kéznújtás - barátoktól melegség
mély éjszaka
élet a magasból
ajándék

valaki hív

pásztorokat az istállóba, bölcseket a jászolhoz, szelídeket a mennyországba

üvegtenger
vakító dicsőség
térdreborulás
új hely
kristályfolyó

valaki

letöröl minden könnyet, lerázza az út porát , megitatja a szomjazókat
bekötöz minden sebet

valaki

megvásárolta a hallt,
hogy az élet forrását
ingyen oszthassa ki azoknak,
akik a harc közben megsomjaztak

CSERÉBE

az egyetlen fiadért
fogadd el egyetlen magamat

a bántásokért, tövisekért
fogadd el egyetlen bocsánatom

a gyűlöletért
fogadd el egyetlen szeretetem

bűntelenségédért
fogadd el tömérdek hiányom

a halálodért
fogadd el egyetlen életem

DICSŐSÉGED ELÁRASZT...

megfürdetsz az igazságból
beszappanozol a szeretetből
bebalzsamozol a megbocsájtással
megtörölsz szent türelmeddel

Tiszta lettem

/jöhetsz világ!/

Igaza volt az ácsalásznak:

„Mert aki meg akarja menteni az életet, az elveszíti,
aki pedig elveszíti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt.”

Igaza van. Tudom.

KÖSZÖNETEK:

*Jézusnak, aki megtanított elfogadni szelídítését
Szüleimnek, akik megtanítottak arra, hogy merjek önmagam lenni
Bacia Veronikának, aki megtanított megelőlegezett képeket szavakból papírra álmodni
Katona Palinak, aki megtanított testvér lenni
Balogh Petinek, aki megtanított barát lenni
Nagy Andinak, aki megtanított dönteni és felejtetni
Nagy Áginak, a versek újraélesztéséért
A szerdai csoportnak, és a Continentaloknak, akik megtanítottak felfelé nézni
Barátaimnak, akik megtanítottak elfogadni a könnyeket, mosolyokat, bátorításokat*

*Általában e helyen a hálálkodás önti formába neveit.
Én szeretném nektek visszaadni amit tőletek kaptam.
E kötet nélkületek bennem maradt volna, s talán nem is tudtam volna, hogy létezik.
Fogadjátok igazi szeretettel, mert általatok születtek soraim.
Szívből köszönöm a közbenjárást. Fontosak vagytok!*

HÓFEHÉR MEGSZELÍDÍTÉS
ISBN 963 450 451 5
Szerzői kiadás
© Tornay András 1993